Šv. Pijaus X kunigų brolija

Lietuva

Aplinkraštis

Nr. 10

LAPKRITIS – GRUODIS

2010

Turinys

Žmonės dažnai klausia, kiek šis aplinkraštis kainuoja. Jis duodamas NEMOKAMAI, nes už jį moka šv. Juozapas. Vis dėlto šv. Juozapas visuomet ieško žmonių, kurie jam padėtų plėsti Jėzaus karalystę įvairiausiais būdais: materialine pagalba arba platindami religinę literatūrą, arba malda ir kitais gerais darbais. Ar šventasis Dievo Sūnaus Globėjas galės toliau tęsti savo didį darbą, priklauso nuo kiekvieno žmogaus atsiliepimo į jo kvietimą.

Mieli Tradicijos draugai,

vėl ir vėl galime žiniasklaidoje išgirsti arba perskaityti, kad Šv. Pijaus X-ojo kunigų brolija yra sekta. Panašių teiginių ypatingas draugas yra kunigas Virginijus Veprauskas, nors jis jau buvo įspėtas dėl jo klaidinančių kalbų.

Kas sektai yra būdinga? Sekta atsiskiria nuo Bažnyčios, įsteigia naują struktūrą, naują valdžią, dažniausiai turi savo vadovą. Ji turi naują tikėjimą, kuris nebėra Katalikų Bažnyčios tikėjimas, ko pasėkoje ji turi naujų maldų bei ritualų, atmeta sakramentus, pasmerkia Katalikų Bažnyčios maldas ir katekizmus.

Visa tai nebūdinga Brolijai. Ji neiškeičia popiežiaus bei vyskupų į savo pačios vadovą. Atvirkščiai negu modernistai, ji ištikimai laikosi viso visų laikų katalikų tikėjimo, kas yra netgi jos atsiradimo priežastimi. Ji meldžiasi kalbėdama maldas ir moko pagal katekizmą, kurį Katalikų Bažnyčia visuomet turėjo.

Bet ji atmeta visas naujoves, kurios yra pavojus visų laikų katalikų tikėjimui, net jeigu dabartiniai Bažnyčios hierarchijos atstovai jas įgyvendina. Tokios naujovės yra, pavyzdžiui, Naujasis Mišių ritualas, kuris labai atitinka Martyno Liuterio (Vokietijoje) ir Kromvelio (Anglijoje) protestantizmo reformas[1]*. Tokios naujovės yra žalingas ekumenizmas, kuris dabar yra praktikuojamas, nors jis buvo jau XX-ojo amžiaus pirmoje pusėje popiežių griežtai pasmerktas*[2]*. Būtų galima priskaičiuoti dar daug kitų pavyzdžių.*

Kai teigiama, kad Brolija yra nepaklusni popiežiui, tuomet mes klausiame: Kodėl šiandien tiek dvasininkų nebepaklusnūs

---

[1] žr. „*Aplinkraštis*" lapkritis-gruodis 2009, mūsų interneto puslapyje.

[2] žr. „*Bažnyčios Mokymas*", I ir II knyga („*Apie Bažnyčią*" ir „*Bažnyčia ir liberalizmas*"). Šias knygas galima įsigyti arba užsisakyti Šv. Kazimiero priorate.

tam, ko Bažnyčia visuomet mokė? Kodėl šiandien vyskupai (irgi Lietuvoje, pvz. kardinolas A. Bačkis) yra nepaklusnūs popiežiui, drausdami aukoti tradicines šv. Mišias, kurios niekada nebuvo uždraustos, niekada negali būti uždraustos ir popiežius tai patvirtino? Taip daroma, nors kunigai bei tikintieji prašė tradicinių šv. Mišių ir rinko parašus. Kai kalbama apie Broliją, tuomet matuojama dviem matais: vienas - Brolijai, kitas - sau pačiam.

Bet Dievas niekada nesikeičia ir niekada sau neprieštarauja. Kas vakar buvo gerai ir teisingai, nei šiandien, nei rytoj negali būti klaida. Kas vakar buvo klaida, nei šiandien, nei rytoj negali būti Dievo valia ir apreiškimas. Dėl to kiekvienas turės atsakyti Dievo Teisme.

Neleiskime mūsų įbauginti ir nenusiminkime. Dievas, kuris yra pati Tiesa, nugalės su savo visagalybe ir išmintimi taip pat ir dabartinį dvasių supainiojimą. Modernizmas yra nevaisingas. Pašaukimai ir šventumas dingsta. Sielos kenčia dvasinį badą ir ieško tikro maisto. Jos jo randa ten, kur visa Tradicija yra saugoma. Tai mes jau dažnai patyrėme per šv. Ignaco rekolekcijas mūsų priorate.

Tegul Švč. Mergelė Marija visoms sieloms išmeldžia tikros šviesos ir moko jas atrasti tikėjimo lobyno šaltinius.

Jūsų Kristuje

kun. Josef Persie

Šv. Pijaus X kunigų brolija[1]

92. Kas yra Šv. Pijaus X kunigų brolija?

Šv. Pijaus X kunigų brolija yra arkivyskupo Marcelio Lefebvre'o įkurta kunigų kongregacija. Ją 1970 m. lapkričio 1 d. kanoniškai įsteigė Lozanos, Ženevos ir Fribūro vyskupas François Charrière'as. 1971 m. vasario 18 d. oficialiu Romos dekretu kardinolas Wrightas, Klero kongregacijos prefektas, pritarė Brolijos veiklai ir paskatino ją tęsti. Broliją pripažino kompetentingi autoritetai, vadinasi, ji yra Bažnyčios darbas.

Brolijai šiandien (1997 m.) priklauso daugiau nei 360 kunigų, ji įkūrusi savo padalinius 28-iose pasaulio šalyse. Brolijai taip pat priklauso apie 50 brolių vienuolių ir dvi moterų seserų ordinų šakos (apie 140 seserų). Siekdamos tų pačių tikslų, su ja bendradarbiauja 25 vienuolių bendruomenės.

93. Kokie yra Brolijos uždaviniai?

Pirmas ir svarbiausias Brolijos uždavinys yra steigti seminarijas ir jose pagal tradicinį Katalikų Bažnyčios tikėjimą ruošti bei lavinti gerus kunigus. Tačiau šios Bažnyčios krizės metu jai taip pat tenka uždavinys saugoti nepakeistą katalikų tikėjimą.

Tikra Bažnyčios reforma yra galima tik reformuojant kunigystę. Tik geri ir šventi kunigai vėl žmonių širdyse uždegs meilę Dievui ir įkvėps tikėjimą. Baisi oficialių kunigų seminarijų padėtis arkivyskupui Lefebvre'ui buvo tiesioginis postūmis įkurti kunigų Broliją. Oficialiose seminarijose beveik visur buvo neigiamos pagrindinės tikėjimo tiesos, todėl seminaristai nebūdavo tinkamai paruošiami. Daugumoje vietų seminaristai netgi būdavo kurstomi nusidėti ir maištauti prieš Bažnyčios mokymą.

94. Ar Brolijos panaikinimas buvo galiojantis?

Broliją 1975 m. gegužės 6 d. raštu panaikino Lozanos, Ženevos ir Fribūro vyskupas Pierre'as Mamie (vyskupo Charrière'o įpėdinis). Prieš tai Romoje vyko pokalbiai tarp arkiv. Lefebvre'o ir kardinolų

[1] Šitas tekstas yra ištrauka iš „Katalikų katekizmas apie Bažnyčios krizę", autorius kun. Matthias Gaudron. Visa knyga publikuojama mūsų interneto puslapyje.

Garrone‘o, Wrighto ir Tabera‘os. Panaikinimo procedūra neatitiko kanonų teisės ir todėl yra negaliojanti.

Panaikinimas ir šiaip būtų negaliojantis, kadangi vienintelė Brolijos panaikinimo priežastis buvo jos ištikimybė katalikų tikėjimui ir tradiciniam šv. Mišių ritualui.

Pagal Bažnyčios teisę, diecezinis vyskupas negalėjo panaikinti Kunigų brolijos. Net jei jis pats būtų įkūręs kongregaciją savo diecezijoje, jis negalėtų jos panaikinti, tai gali padaryti tiktai Roma. Trijų kardinolų komisija taip pat nebuvo autoritetingas teisės organas tokiam sprendimui, ypač dėl to, kad ji pakvietė mons. Lefebvre‘ą tiktai pokalbiui. Arkivyskupo Lefebvre‘o apeliacija buvo paprasčiausiai atmesta, o tai irgi prieštarauja Bažnyčios teisei.

Akivaizdus oficialių teisės normų nesilaikymas panaikinant Broliją aiškiai įrodo, kad šie veiksmai buvo neteisėti. Jei Romos autoritetai būtų turėję gryną sąžinę, jie nebūtų atsisakę elgtis Bažnyčios teisės nustatytu būdu.

95. Ar arkivyskupo suspendavimas buvo galiojantis?

1976 m. liepos 22 d. arkivyskupas Lefebvre‘as buvo suspenduotas. Šis suspendavimas yra lygiai taip pat negaliojantis, kaip ir Brolijos panaikinimas, kadangi arkivyskupas niekada nebuvo pašauktas stoti prieš kompetentingą Bažnyčios teismą ir vienintelė jo suspendavimo priežastis buvo ta, kad jis tvirtai laikėsi Bažnyčios Tradicijos. *Sine culpa nulla pœna* – be kaltės nėra ir bausmės!

Suspendavimas reiškia draudimą toliau naudoti savo šventimų galią. Taigi arkivyskupas, jei būtų galiojančiai suspenduotas, negalėtų aukoti šv. Mišių ir teikti sakramentų.

96. Ar arkivyskupui Lefebvre’ui vis dėlto nederėjo būti paklusniam?

Kristus suteikė Bažnyčios autoritetams valdžią tam, kad jie saugotų ir gintų tikėjimą. Kol jie tai daro, privaloma jiems paklusti. Tačiau jei jie piktnaudžiauja savo autoritetu tam, kad įsakytų ką nors nuodėmingo arba tai, kas prieštarauja tikėjimui, tada galima jiems nepaklusti, negana to, tokiu atveju jiems reikia pasipriešinti. „Dievo reikia klausyti labiau negu žmonių.“ (Apd 5, 29)

Paprastas neteisingas asmeninis elgesys ar neprotingi Bažnyčios vyresniųjų sprendimai neturėtų tarnauti pretekstu jiems nepaklusti.

Tačiau kai įsakoma kas nors nuodėminga, prieinamos paklusnumo ribos. Tad Leonas XIII savo enciklikoje *Diuturnum illud* rašo: „Žmonės turi tik vieną pagrindą nepaklusti: kai iš jų reikalaujama to, kas atvirai prieštarauja dieviškajam ar prigimtiniam įstatymui, nes negalima reikalauti ar leisti daryti to, kas pažeidžia prigimtinį įstatymą arba Dievo valią... Taip pat nėra pagrindo tuos, kurie taip elgiasi, apkaltinti atsisakymu paklusti: jei valdančiųjų valia prieštarauja Dievo valiai ir įstatymams, tai jie peržengia savo valdžios įgaliojimus ir nusižengia teisingumui; tada jų autoritetas tampa niekiniu, nes kur nėra teisingumo, ten nėra ir autoriteto."[1] Nors šie žodžiai pasakyti valstybinės valdžios atžvilgiu, tačiau galioja visiems autoritetams.

97. Ar galima pasipriešinti popiežiui?

Jei popiežius piktnaudžiauja savo pareigomis ir tuo daro žalą Bažnyčiai, jam galima ir reikia pasipriešinti.

Taip šv. Paulius pasipriešino šv. Petrui, kai šis, pabijojęs žydų, atsisakė toliau valgyti su pagonimis ir taip sukėlė Bažnyčios skilimo pavojų: „Kai Kefas atvyko į Antiochiją, aš jam pasipriešinau į akis, nes jis buvo nusižengęs." (Gal 2, 11–12) Šv. Tomas Akvinietis šią Evangelijos vietą komentuoja taip: „Jei gresia pavojus tikėjimui, aukšto rango pareigūnai privalo būti netgi viešai apkaltinti savo pavaldinių. Taip šv. Paulius, būdamas šv. Petro pavaldinys, pasipriešino jam dėl gresiančio papiktinimo tikėjimo reikale; kaip rašo šv. Augustinas, šv. Petras pats davė vyresniesiems pavyzdį, kad jie, kai tik nuklysta nuo tiesaus kelio, neturėtų paniekinti žemesniųjų, kai šie juos sudraudžia."[2]

To paties moko ir kiti Bažnyčios teologai. Žymiausias jėzuitų teologas Suarezas rašo: „Jei popiežius ką nors įsakytų, kas būtų nukreipta prieš moralę, būtina jam nepaklusti. Jei jis kada nors įvykdys ką nors, kas prieštarauja akivaizdžiam teisingumui ir bendrajam gėriui, yra leidžiama jam pasipriešinti."[3] Taip mano ir šv.

---

[1] Marmy, E., Schäfer, J., Rohrbasser, A., *Mensch und Gemeinschaft ir christlicher Schau.* Freiburg, Paulusverlag, 1945, 818.

[2] Šv. Tomas Akvinietis, *Summa theologica* IIa-IIae q. 33 a. 4 ad 2.

[3] Suarez, Fr., *Opera omnia, X.* Paris, 1856, p. 321 (*Tractatus de fide dogmatica,* disp 10, sect. 6, nr. 16).

Robertas Belarminas: „Kaip yra leidžiama pasipriešinti popiežiui, kai jis užpuola fiziškai, taip yra leidžiama pasipriešinti tam, kuris kelia pavojų sieloms arba veda valstybę į sumaištį ir labiausiai tada, kai griauna Bažnyčią. Aš sakau, kad yra leidžiama jam pasipriešinti nevykdant jo įsakymų ir trukdant įvykti jo valiai."[1]

98. Ar vyskupų įšventinimas 1988 metais nebuvo schizmatinis aktas?

Schizma yra principinis popiežiaus autoriteto atmetimas, tačiau ja negali būti vien atskiras nepaklusnumo aktas. Be to, Brolija pripažįsta popiežių, ir jos kunigai per kiekvienas šv. Mišias meldžiasi už jį. Nors vyskupų įšventinimas išoriškai ir yra nepaklusimas, tačiau jis nepradėjo schizmos.

Dėl aukščiau išvardintų priežasčių toks išorinis nepaklusnumas popiežiui buvo visiškai pateisinamas.

Galime vaizdžiai palyginti: yra didelis skirtumas, jei kas nors savo tėvui sako: „Tu tai darai blogai" ir kai pasako: „Tu daugiau nebesi mano tėvas, aš nebenoriu turėti su tavimi jokių reikalų". Tiktai antrasis atvejis atitinka schizmą.

Tai patvirtina iškilūs Bažnyčios teisininkai. Kardinolas Castillo Lara, Bažnyčios teisės daktaras ir popiežiaus komisijos autentiškai Bažnyčios teisės interpretacijai prezidentas, aiškina: „Vyskupo konsekracija be popiežiaus leidimo pati savyje nėra joks schizmatinis veiksmas."[2] Taip pat grafas Neris Capponis, emeritas Bažnyčios teisės profesorius, mano, kad vyskupo įšventinimas be popiežiaus leidimo savyje nėra schizmatinis aktas: „Jis turėtų padaryti kažką daugiau. Jeigu jis sukurtų savo nuosavą hierarchiją, tada jis atliktų schizmatinį aktą. Iš tikrųjų arkivyskupas Lefebvre'as paprasčiausiai pasakė: „Aš įšventinu vyskupus, kad mano galia išliktų. Jie neužima kitų vyskupų vietos, aš nekuriu jokios paralelinės Bažnyčios". Todėl šis jo veiksmas nėra schizmatiškas."[3] Popiežiškosios komisijos *Ecclesia Dei* sekretorius Mons. Camille'is Perlas 1997 m. spalio

---

[1] Bellarminus, R., *Über den Papst.* Augsburg, 1843, p. 403. (II knyga, 29 skyrius.)
[2] *La Republica*, 1988 10 07.
[3] *Latin Mass Magazine*, 1993 gegužė-birželis.

12d., kalbėdamas apie „lefevristus“, pasakė šveicarų dienraščiui *Le Matin*: „Niekas neneigia, kad jie yra katalikai.“[1]

Taigi teigimas, jog arkivyskupas Lefebvre'as įvykdė schizmatinį aktą ir dėl to yra automatiškai ekskomunikuotas, yra klaidingas![2]

99. Ar Brolija blogai supranta Tradiciją?

Brolijai vis primetama, jog ji turi per daug statišką Tradicijos sampratą. Jai priešpriešinamas šiandien Romoje populiarus „gyvosios Tradicijos“ suvokimas[3]. Žodžiu „gyva“ norima pabrėžti, jog Tradicija yra kažkas besikeičiančio kaip ir visa, kas gyva. Tačiau tai yra tiesos istorizavimas, kaip to mokė modernistai: Kas vakar buvo klaidinga, šiandien esą gali būti teisinga.

Arkivyskupas Lefebvre'as dažnai pasakodavo: kai jis Romoje kalbėjo su kardinolu Ratzingeriu ir kitais aukštais asmenimis, į jo priekaištus, kad popiežius Pijus IX ką nors pasmerkė ar kad Tridento Susirinkimas ką nors dogmatizavo, būdavo atsakoma: „Bet, monsinjore, mes gyvename ne Pijaus IX laikais; dabar nebe Tridento Susirinkimo epocha...“

Žinoma, „gyvosios Tradicijos“ sąvoką galima suprasti ir teisingai: kaip mokymo bei kulto išsiskleidimą, išsaugojant katalikų tikėjimo identitetą. Tradicija gali būti aiškinama ir neigiama, sustingusia prasme, – kaip laikymasis kiekvienos išorinės formos ir kiekvienos senos praktikos bei nenorėjimas prisitaikyti prie modernaus pasaulio sąlygų. Šv. Pijus X, nors ir aštriai kritikavęs modernizmą, neturėjo tokios sustingusios Tradicijos sampratos. Tai įrodo daugelis jo reformų: jis reformavo brevijorių ir bažnytinę muziką, jis pirmas paruošė aiškų Bažnyčios teisės kodeksą ir dviem dekretais pašalino paskutines jansenizmo liekanas. Čia paminėtos tik svarbiausios jo reformos. Niekas kitas po Tridento Susirinkimo nepadarė tiek pakeitimų, kiek šv. Pijus X. Tačiau tai buvo geri

---

[1] *30 Tage,* Nr. 11, 1997.

[2] Plg. puikią studiją šia tema: Mura, P. Gerard, *Bischofsweihen durch Erzbischof Lefebvre.* Zaitzkofen, Priesterbruderschaft St. Pius X, 1992. Korespondencija ir dokumentai, susiję su Kunigų brolijos įkūrimu ir panaikinimu, taip pat su arkivyskupo Lefebvre'o suspendavimu ir ekskomunikavimu: *Damit die Kirche fortbestehe*, Stuttgart, Priesterbruderscahft St. Pius X, 1992.

[3] Pvz., Jonas Paulius II savo Motu proprio *Ecclesia Dei,* 1988 07 02 // DH 4822.

pakeitimai, kuriais popiežius stengėsi sukurti optimalias sąlygas Bažnyčiai veikti moderniajame pasaulyje, kad galėtų išganyti kuo daugiau sielų.

Tačiau posusirinkiminės reformos keičia tikėjimą, ir todėl joms galioja šv. Pauliaus žodžiai: „Bet nors ir mes patys ar angelas iš dangaus imtų jums skelbti kitokią evangeliją, negu esame jums paskelbę,– tebūnie prakeiktas!“ (Gal 1, 8)

100. Ar vis dėlto nebūtų įmanoma gyventi taikoje su Roma?

Šiuo metu nebeįmanoma nekonfliktuojant su Roma gyventi nuosekliai pagal katalikų tikėjimą ir tą tikėjimą ginti. Nors yra bendruomenių, kurioms Roma leido aukoti tradicines Mišias, tačiau jos privalo pripažinti Naująsias Mišias kaip lygiavertę celebracijos formą ir susilaikyti nuo bet kokios Vatikano II Susirinkimo kritikos. Taip pat jos turi pripažinti religinę laisvę ir ekumenizmą.

Tai pasakytina, pvz., apie Šv. Petro broliją ir bendruomenę „Kristus Karalius ir Aukščiausias Kunigas“, kurios centras yra Gricigliano prie Florencijos. Čia į tradicines Mišias žiūrima kaip į tam tikrą bendruomenės charizmą, o naujoji liturgija visiškai priimama. Gricigliano vyresnysis jau aukojo kartu su popiežiumi Naująsias Mišias, o atskiri Šv. Petro Brolijos kunigai jau laikė Naująsias Mišias. Taip pat jos turi priimti Vatikano II Susirinkimo nuostatas, ypač religinę laisvę ir ekumenizmą.

Šios bendruomenės, steigdamos naujas savo atstovybes, turi daugybę sunkumų. 1993 m. rugsėjo 24 dienos Vokietijos vyskupų konferencijos posėdis aiškino, kad tradicinių Mišių plitimas „dėl pastoralinės situacijos yra nepageidautinas“. Jei kai kur ir yra aukojamos „indultinės Mišios“ (tradicinės Mišios, aukojamos, gavus vietos vyskupo leidimą – indultą), tai taisyklės leidžia jas laikyti tik diecezinįams kunigams ir tik išimties tvarka – Šv. Petro brolijos nariams, su sąlyga, kad jie bus pasiruošę aukoti Mišias ir pagal naująjį ritualą. 1996 m. Šv. Petro brolijos generalinis vyresnysis kreipėsi į tikinčiuosius, prašydamas pagalbos steigiant Vokietijoje naujas koplyčias, kad neseniai įšventinti kunigai turėtų kur aukoti tradicines Mišias. Tačiau šis kreipimasis buvo bergždžias. Nors visur nepaprastai trūksta kunigų, nors Roma ir leidžia, tačiau vyskupai nėra pasiruošę suteikti galimybės kunigams darbuotis vien todėl, kad

šie nori švęsti senąją liturgiją. Tokia šių laikų groteskiška situacija. Ir tuo sunkiau bendradarbiauti su posusirinkimine Roma tiems, kurie nori nuosekliai ginti katalikų tikėjimą.

„Švenčiausioji Mergelė Marija visada išlieka nepasikeitusi. Tik pažvelkite, argi įmanoma, kad Švenčiausioji Mergelė Marija kada nors pakeistų savo požiūrį į savo dieviškojo Sūnaus Jėzaus Kristaus dievystę, į Jo prisiimtą kryžiaus auką, į išganymo darbą...

...Mes turime melsti šią mūsų švenčiausiąją Motiną, kad ji, *Virgo fidelis*, ištikimoji Mergelė, suteiktų mums tokią nepalaužiamą ištikimybę.“

Arkivyskupas Marcelis Lefebvre‘as, 1977 m. rugsėjo 18 d., Ecône

Kas yra „liturgija“?

Kas yra „liturgija?“. Mums, Romos katalikams, „liturgija“ reiškia viešąjį, išorinį ir matomą visagalio Dievo garbinimą, kurį Mistinis Kristaus Kūnas teikia Dievui. Tai labai svarbi mūsų katalikų tikėjimo ir dvasinio gyvenimo dalis. Būtent liturgijoje mes susivienijame su Kristumi ir Jo šventąja Bažnyčia ir atiduodame Dievui priklausančią garbę ir šlovę.

Liturgija yra Dievą garbinantis Mistinis Kristaus Kūnas. Popiežius Pijus XII savo enciklikoje „Mediator Dei“ primena mums, kad Mistinį Kūną sudaro Jėzus Kristus (Galva) ir Bažnyčia (Jo nariai). Mistinis Kristaus Kūnas garbina ir šlovina Dievą, dėkoja, atsiteisia ir siunčia Jam savo prašymus liturginėse apeigose.

„Todėl šventoji liturgija yra viešasis garbinimas, kurį mūsų Atpirkėjas kaip Bažnyčios Galva teikia Tėvui, ir garbinimas, kurį tikinčiųjų bendruomenė teikia savo Įkūrėjui, o per Jį – dangiškajam Tėvui. Trumpai tariant, tai yra garbinimas, kurį visas Mistinis Kristaus Kūnas, susidedantis iš Galvos ir narių, teikia Tėvui.“

Liturgija yra Aukščiausiojo Kunigo Jėzaus Kristaus ant kryžiaus pradėtos Kunigystės pratęsimas laike ir erdvėje. Ji susideda iš šventųjų Mišių, septynių sakramentų, dieviškosios tarnystės (Brevijoriaus) ir Episkopalinio Pontifikato. Kiekviena iš šių keturių kategorijų sudaro Bažnyčios „oficialųjį veikimą“. Kiekviename veikime Mistinis Kūnas susivienija su Kristumi ir garbina Dievą bei Jam atsiteisia.

„Todėl, paklusdama savo Įkūrėjo reikalavimui, Bažnyčia pratęsia Jėzaus Kristaus kunigystės misiją daugiausia per šventąją liturgiją. Ji tai daro pirmiausia prie altoriaus, kur kryžiaus auka yra nuolat aukojama ir atnaujinama, skiriantis tik aukojimo būdui. Bažnyčia taipogi tai daro ir sakramentais, tais ypatingais kanalais, per kuriuos žmonės tampa antgamtinio gyvenimo dalininkais. Galiausiai ji tai atlieka, siųsdama Dievui, kuris yra tobulas gerumas ir didybė, savo kasdieninę šlovinimo maldą (Brevijorių).“

Centrinis liturgijos veiksmas yra šventoji Mišių auka. Kiekvienas iš mūsų privalome gilintis ir melsti malonės pamilti šventąją auką ir Mišių stebuklą. Šventose Mišiose mes susivienijame su įšventintu kunigu ir su Vyriausiuoju kunigu Jėzumi Kristumi ir per juos aukojame Dievui tobulą garbinimo, dėkojimo, atsiteisimo ir prašymo auką.

„Dabar aišku, kad tikintieji atnašauja auką kunigo rankomis, nes kunigas, esantis prie altoriaus, aukoja auką visų narių vardu. Kadangi jis atstovauja Kristų, Mistinio Kūno Galvą, galima pagrįstai tvirtinti, kad visa Bažnyčia aukoja auką per Kristų.“

Šventoji Mišių auka turi tapti mūsų dvasinio gyvenimo šaltiniu ir centru. Dalyvaudami šventosiose Mišiose, mes priimame Švenčiausiąjį Jėzaus Kristaus, mūsų Atpirkėjo, Kūną ir Kraują. Šis Kūnas ir Kraujas buvo paaukotas už mus. Dievo Sūnus leido savo kūną mušti, nuplakti rykštėmis ir nukryžiuoti dėl mūsų. Bet Jis daro dar daugiau: Jis duoda mums tą patį Kūną ir Kraują valgyti ir gerti. Mes valgome Jo Kūną ir geriame Jo Kraują ir tuo atliekame gilų tikėjimo aktą Jo atperkamojoje aukoje.

Todėl ateikime į Mišias su giliu tikėjimu, viltimi ir dosnumu. Prašykime Nekalčiausiąją Širdį, kad Ji padėtų mums apsispręsti gilintis į liturgiją ir į mūsų šventąsias Mišias, kad jas vis labiau pamiltume ir vertintume.

Kun. Shane Pezzutti

Pasiruošimas mirčiai

Asmeninis pasiruošimas

Vėlinės mums primena kelionę, kurią mes visi turime eiti. Dažnai mes nenorime galvoti apie tai, nors mirties akimirka yra svarbiausia, kuri nusprendžia visą amžinybę. Šiai akimirkai reikia ruoštis visą gyvenimą, kad ji neateitų netikėtai ir mes nebeturėtumėm laiko pasiruošimui. Dažnai Evangelijoje mūsų Viešpats mus ragina budėti: „Jei šeimininkas žinotų, kurią valandą ateis vagis, neleistų jam įsilaužti į savo namus. Ir jūs būkite pasirengę, nes Žmogaus Sūnus ateis, kai nesitikėsite."

Pirmasis pasiruošimas yra nuolatos stengtis turėti gryną sąžinę ir, jeigu atsitiko nelaimė įpulti į sunkią nuodėmę, tuojau atitaisyti su tobulu gailesčio aktu (t.y. gailestis iš Dievo meilės) ir kuo greičiau atlikti gerą išpažintį.

Buvo šventųjų, kurie turėjo įprotį kiekvieną vakarą pasiruošti taip, lyg jie turėtų šitą naktį mirti. Tokiu būdu jie buvo visuomet pasiruošę.

Antrasis, mes kasdien turėtumėm melstis prašant laimingos mirties malonės sau patiems, taip pat mūsų šeimai ir artimiesiems. Daug kunigų gali iš patirties patvirtinti, kaip nuostabiai Dievas išklauso tokį prašymą. Šventas Juozapas ir šventa Barbora yra ypatingi laimingos mirties globėjai. Melskimės „Sveika Marija" sąmoningai prašydami: „... melsk už mus nusidėjėlius, dabar ir mūsų mirties valandą. Amen."

Trečiasis: Kiekvieno yra pareiga sudaryti savo testamentą, kad po mirties nebūtų ginčų tarp giminių. Gal reikia kažką svarbaus spręsti dėl šeimos, dėl vaikų auklėjimo ir t.t.? Gyvenkime taip, kad Dievas bet kada mus galėtų pašaukti.

Pagalba kitiems

Kas slaugo ligonį, tegul meldžiasi dažnai kartu su juo. Tai didelis artimo meilės darbas, nes ligonis priklauso nuo kitų pagalbos. Jis dažnai nebegali savo paties jėgomis susikaupti ir

užmiršta maldas dėl silpnumo. Ypač patartina rožančius ir trumpos maldos. Artimieji turėtų pasirūpinti pakabinti kryžių ir šventųjų paveikslus ligonio kambaryje taip, kad jis galėtų į juos žiūrėti, taip pat, kad jis visuomet turėtų švęsto vandens persižegnoti arba apšlakstyti lovą. Tai gali irgi kiti padaryti. Per maldą, ypač kai mirtis arti, yra labai naudinga uždegti pašventintą žvakę.

Svarbiausia yra rūpintis, kad bent kartą per mėnesį kunigas aplankytų ligonį, kad jis galėtų atlikti išpažintį ir priimti Švč. Sakramentą. Pagal galimybes, kai mirtis artėja, kunigas turėtų ligonį dažniau aplankyti.

Paskutinis patepimas

Reikia ypač rūpintis Paskutiniu patepimu. Šį sakramentą gali priimti kiekvienas pakrikštytas katalikas, kuris rimtai serga, jei liga tikriausiai, bet nebūtinai, veda į mirtį. Senatvė yra įvertinama kaip sunki liga. Žmonės daro sunkią klaidą, jeigu jie atidėlioja šitą sakramentą iki mirtis labai priartėja arba ligonis netgi jau praranda sąmonę. Sakramento vaisiai ir poveikiai yra daug veiksmingesni, jeigu priėmėjas turi pilną sąmonę ir jėgų atidžiai sekti apeigas.

Pavadinimas „Paskutinis patepimas“ nereiškia, kad ligonis turi po to numirti. Pavadinimas kyla iš to, kad šitas patepimas po Krikšto, Sutvirtinimo ir gal Kunigystės yra paskutinis, kuris teikiamas krikščioniui.

Šio patepimo vaisiai mums rodo, jog mums reikia nebijoti, bet - skubėti, kad mes dėl savo aplaidumo neprarastumėm šito lobyno arba didelės jo dalies. Paskutinio patepimo poveikiai yra tokie:

- Jis mums teikia laikinų bausmių sumažinimą už nuodėmes, t.y. ji trumpina ir lengvina skaistyklą.
- Jis mums teikia atleidimą netgi tų nuodėmių, kurios dar nebuvo atleistos. Paprastai prieš patepimą atliekama išpažintis, bet jeigu tai jau nebeįmanoma, o ligonis turėjo intenciją numirti taikoje su Dievu, tada šis atleidimas yra suteikiamas per Paskutinį patepimą.

- Jis duoda sielai ramybės, kadangi ji pašalina neramybės priežastis, kurios yra nuodėmės ir jų pasekmės.

- Jis per ligą ir vienatvę išbandytą ligonį palenkia susivienyti su Kristaus kančiomis.

- Jis kartais grąžina sveikatą, kadangi liga ir mirtis, kaip mes žinome iš katekizmo, yra mūsų nuodėmingumo pasekmės.

Todėl yra daug priežasčių skubėti priimti šį sakramentą ir nelaukti kol bus jau per vėlu.

Žemiški reikalai

Svarbu padėti ligoniui sutvarkyti taip pat ir jo žemiškus reikalus. Gal jis dar neparuošė savo testamento, turi neatiduotų skolų, nesusitaikė su kitais žmonėmis ir t.t. Galbūt ir dėl dar kitų dalykų ligonis norėtų pareikšti savo paskutinę valią (pvz. dėl laidotuvių ir pan.).

Trumpos maldos, kurios gali padėti ligoniams, ypač mirštantiems

O mano Dieve, aš tikiu viską, ką šventa, katalikiška ir apaštališka Bažnyčia moko. Tame šventame tikėjime noriu gyventi ir numirti.

O mano Dieve, pasitikiu ir turiu vilties, kad Tu savo neribotame gailestingume būsi man gailestingas. Pasitikiu ir turiu viltį, kad aš per Tavo Sūnaus Jėzaus Kristaus kančias ir per Švč. M. Marijos ir visų šventųjų užtarimą pasieksiu amžinąjį gyvenimą.

O mano Dieve, aš myliu Tave visa širdimi, visa siela ir visu protu. Aš trokštu Tave mylėti tokia meile, kokia Tavo šventieji Tave myli. Iš tos meilės aš gailiuosi viso mano gyvenimo

nuodėmių, kurias aš prieš Tave, Tu mano aukščiausia gėrybe, ir prieš savo artimą padariau.

O mano Dieve, iš visos širdies aš atleidžiu visiems, kurie per mano gyvenimą mane įžeidė arba man buvo priešingi. Nuoširdžiai noriu visus prašyti man atleisti, kuriuos aš įžeidžiau arba įskaudinau.

O mano Dieve, duok man kantrybės malonės kančiose ir atsidavimo Tavo šventai valiai. Aukoju šią ligą kaip atsiteisimą už savo nuodėmes ir susivieniju su mano Viešpaties kančiomis ir mirtimi.

Pasigailek manęs, Dieve, dėl savo didžio gailestingumo.

Tavimi, Viešpatie, pasitikiu, neliksiu sugėdintas per amžius.

Į Tavo rankas, Viešpatie, atiduodu savo dvasią. Tu atpirkai mane, Viešpatie, teisybės Dieve.

Viešpatie Jėzau Kristau, priimk mano dvasią.

Dieve, būk gailestingas man, nusidėjėliui.

Dieve, ateik manęs gelbėti, Viešpatie, skubėk man padėti.

Būk Viešpatie, mane saugančiu Dievu.

Saldžiausiasis Viešpatie Jėzau Kristau, savo švenčiausios kančios galia priimk mane į savo išrinktųjų skaičių.

Marija, malonės Motina, gailestingumo Motina, gink mane nuo priešo ir pasiimk mirties valandą.

Jėzau, Marija, Juozapai, atiduodu jums savo širdį ir sielą.

Jėzau, Marija, Juozapai, būkite šalia manęs mano paskutinėje agonijoje.

Jėzau, Marija, Juozapai, leiskite man iškvėpti savo dvasią ir pasilikti ramybėje su jumis.

VšĮ „Laetitia“ leidybinio projekto „Už Tradiciją“ knygos

Tėvas Emanuelis - TRAKTATAS APIE BAŽNYČIOS TARNYSTĘ

Žymaus prancūzų klebono, benediktino vienuolio, dvasinio rašytojo patarimai broliams kunigystėje, kaip išlaikyti maldos dvasią Bažnyčios tarnystėje.

Minkštas viršelis, 52 p. Kaina 2 Lt.

TRADICINĖS IR NAUJOSIOS MIŠIOS
1969 m. liturginės reformos problema (straipsnių rinkinys)

Detali teologinė ir liturginė Naujųjų Mišių analizė atskleidžia, kad šios apeigos nesuderinamos su katalikų Tradicija. Trumpa Romos ritualo istorija, visas tradicinių ir Naujųjų Mišių tekstas.

Minkštas viršelis, 622 p. Kaina 20 Lt.

Šveicarijos fondas „Už Gyvybę“ - „MIRJAM... KODĖL TU VERKI?“ - Moterų kančios po aborto

Autentiški moterų liudijimai apie išgyvenimus po aborto (poabortinį sindromą). Knyga atvirai sako tiesą apie negimusių vaikų žudymą ir jo pasekmes pačiai motinai.
Minkštas viršelis, 184 p. Kaina 5 Lt.

Šv. Vincentas Lerinietis - PRIMINIMAS

Tai klasikinis veikalas apie Tradicijos reikšmę Bažnyčioje, kuriuo rėmėsi popiežiai ir Bažnyčios susirinkimai. Ši knyga parašyta V amžiuje, bet kaip niekada aktuali šiais modernizmo laikais.

Minkštas viršelis, 72 p. Kaina 5 Lt.

Arkivysk. Marcel Lefebvre -
ATVIRAS LAIŠKAS SUTRIKUSIEMS KATALIKAMS

Kodėl žymus misionierius ir hierarchas ryžtasi konfliktui su Roma? Nes iškilo grėsmė katalikų tikėjimui ir Bažnyčiai, kuriai jis tarnavo visą gyvenimą. Verta perskaityti ir nepritariantiems arkivysk. M. Lefebvre’o pozicijai!

Minkštas viršelis, 160 p. Kaina 7 Lt.

Kun. Juozas Lomanas - QUO VADIS, MODERNIOJI EUROPA?

Europos kelias iš pagonybės į katalikišką civilizaciją ir atgal į pagonybę. Tragiška istorija, iliustruota šimtais citatų iš žymių filosofų ir mokslininkų veikalų. Atstoja populiarų įvadą į moderniąją filosofiją.

Minkštas viršelis, 336 p. Kaina 12 Lt.

ROMA IR TRADICIJA. Šv. Pijaus X kunigų brolijos derybos su Vatikanu 2004 metais

Rinkinyje pateikti interviu ir Brolijos gen. vyresniojo paskaita atskleidžia, kad Brolijos siūlomas grįžimas prie Tradicijos yra vienintelė išeitis iš šiandieninės krizės Katalikų Bažnyčioje.

Segta, 80 p. Kaina 3 Lt.

Šv. Liudvikas Marija Grinjonas de Monforas – AUKSINĖ KNYGA

XVIII a. prancūzų šventojo veikalų apie tobulą pamaldumą Švč. Mergelei Marijai rinkinys. Katalikų dvasinės literatūros klasika.

Kietas viršelis, 324 p. Kaina 24 Lt.

AUKŠTYN ŠIRDIS -
Katalikų maldos ir giesmės

Šv. Mišių (pagal 1962 m. Mišiolą) tekstas lotynų ir lietuvių kalbomis, visos žymiausios maldos, litanijos ir pamaldžios praktikos, šimtai lotyniškų ir lietuviškų giesmių (daugelis iš jų su natomis), patogi maldų ir giesmių rodyklė.
Geriausia dovana Pirmosios šv. Komunijos ar Sutvirtinimo proga!

Net 900 puslapių ant plono popieriaus, kietas viršelis. Kaina 39 Lt.

Knygų serija „BAŽNYČIOS MOKYMAS“ – su garsiomis enciklikomis ir Bažnyčios magisteriumo tekstais

Daug mūsų laikmečio klausimų bei problemų popiežiai jau seniai numatė ir davė atsakymą. Pirmos knygos skaitytojas sužinos daug apie Bažnyčios įsteigimą ir konstituciją bei jos reikalingumą išganymui, taip pat apie popiežių ekumenizmo judėjimo įvertinimą iki Vatikano Antrojo Susirinkimo.

I knyga: Apie Bažnyčią

Pateikiami dokumentai:

Vatikano I Susirinkimas, *Pastor aeternus.* Dogminė konstitucija apie Kristaus Bažnyčią
Leonas XIII, *Satis cognitum.* Enciklika apie Bažnyčios vienybę
Pijus XI, *Mortalium animos.* Enciklika apie tikros vienybės skatinimą tikėjime
Pijus XII, *Mystici corporis.* Enciklika apie Jėzaus Kristaus Mistinį Kūną ir apie mūsų susivienijimą jame su Kristumi
Šventoji Oficija, *Ecclesia catholica.* Instrukcija apie „ekumeninį" judėjimą

Kietas viršelis, 180 p. Kaina 22 Lt.

II knyga: Bažnyčia ir liberalizmas

Pateikiami dokumentai:

Grigalius XVI, *Mirari vos.* Enciklika apie Bažnyčios ir pasaulietinės visuomenės nuosmukį
Pijus IX, *Quanta cura.* Enciklika apie dabartinio laikmečio klaidas
Pijus IX, *Syllabus.* Mūsų laikų pagrindinių klaidų sąrašas
Leonas XIII, *Humanum genus.* Enciklika apie masonų sektą
Leonas XIII, *Libertas praestantissimum.* Enciklika apie žmogaus laisvę
Pijus X, *Notre charge apostolique.* Laiškas apie Sillon sąjūdį
Pijus XI, *Quas primas.* Enciklika apie mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Karaliaus šventės įvedimą

Kietas viršelis, 220 p. Kaina 21 Lt.

Nauja

III knyga: Apie Santuokos sakramentą ir auklėjimą

Pateikiami dokumentai:

Leonas XIII, *Arcanum divinae sapientiae.* Enciklika apie krikščionišką santuoką
Pijus XI, *Divini illius magistri.* Enciklika apie krikščionišką jaunimo auklėjimą
Pijus XI, *Casti conubii.* Enciklika apie krikščionišką santuoką, atsižvelgiant į šiandienines šeimos ir visuomenės aplinkybes, reikmes, klaidas ir ydas
Pijus XII, *Questa grande vostra adunata.* Kalba apie moters pareigas dabartiniame socialiniame ir politiniame gyvenime
Pijus XII, *Vegliare con sollecitudine.* Kalba apie santuokinės moralės klausimus (I)
Pijus XII, *Nell' ordine della natura.* Kalba apie santuokinės moralės klausimus(II)

Kietas viršelis, 240 p. Kaina 21 Lt.

Mes planuojame išleisti:

Prel. Dr. F. Barkus – DIEVAS IR ŽMOGUS
Labai geras katekizmas suaugusiems ir vyresniems vaikams. Pirmą kartą išleistas Romoje 1950 m., maždaug 500 p.

Planuojamas išleisti sausio mėnesį.

Vėliau:

Iš serijos „BAŽNYČIOS MOKYMAS“:

IV knyga: „Modernizmas“
V knyga: „Švč. Mergelė Marija išganymo darbe“
Serija bus tęsiama.

Siūlome įsigyti arba užsisakyti šias knygas Šv. Kazimiero priorate, Birutės g. 1, Kaune.

Atlaidai lapkričio mėnesį

Lapkričio 1-8 dienomis galima kasdien pelnyti visuotinius atlaidus už mirusiųjų vėles aplankant kapines ir pasimeldžiant bent mintyse už mirusiuosius.

Lapkričio 2 dieną visuotinius atlaidus už mirusius galima pelnyti aplankius bažnyčią ar koplyčią bei sukalbėjus „Tėve mūsų" ir „Tikiu Dievą".

Šiuos atlaidus galima pelnyti tam tikriems mirusiems arba visoms skaistykloje kenčiančioms vėlėms.

Sąlygos visuotinių atlaidų gavimui:

- **išpažintis** (vienos išpažinties užtenka keliems atlaidams pelnyti);
- **sakramentinė Šv. Komunija** (ji reikalinga kiekvieniems atlaidams; gali būti kelias dienas prieš ar po darbo);
- **malda Šv. Tėvo intencija** (ji reikalinga kiekvieniems visuotiniams atlaidams; bent „Tėve mūsų" ir „Sveika Marija"). Šv. Tėvo intencijos yra pvz. šios: Šv. Motinos Bažnyčios išaukštinimas, erezijų išnaikinimas, tikėjimo išplitimas, nusidėjėlių atsivertimas ir taika tarp krikščionių vadovų;
- **nebūti prisirišus prie jokios nuodėmės, net lengvosios.**

Įvykdžius ne visas sąlygas, Bažnyčia suteikia už darbą dalinius atlaidus.

Atlaidų gavimui reikalingas maldas (jeigu ne kitaip parašyta) privaloma kalbėti bent su lūpų judėjimu, kadangi jos yra Bažnyčios viešos maldos.

REKOLEKCIJOS

pagal šv. Ignacą

moterims: kovo 7–12 d. ir liepos 11–16 d.
vyrams: kovo 14–19 d. ir rugpjūčio 22–27 d.

Penkios dienos tam, kas svarbiausia gyvenime

Koks mano gyvenimo tikslas? – Kaip išgelbėti savo sielą? – Atlikti gerą gyvenimo ižpažintį. – Kaip tvarkyti savo gyvenimą šitam tikslui? – Kaip Kristaus pavyzdys rodo man kelią? – Giliau pažinti tikėjimą. – Mano vieta bažnyčioje. – Kodėl katalikų tikėjimas teisingas?

Ypač šiandien šv. Ignaco rekolekcijos yra svarbu!

REKOLEKCIJOS

pagal šv. Liudviką M. Grinjoną de Monforą

liepos 25-30 d.

Šių rekolekcijų dalyvavimo sąlyga yra žinojimas apie tobulą pamaldumą Švč. M. Marijai (plg. *„Auksinė knyga“*). Idealu būtų tiems, kurie jau dalyvavo šv. Ignaco rekolekcijose.

Visos rekolekcijos vyks šv. Kazimiero priorate, Birutės g. 1, Kaune. Jos prasidės pirmadienį, 12 val. (prašome atvykti ne vėliau kaip iki 11.30 val.) ir baigsis šeštadienį po Mišių (šv. Mišios 11 val.).
Auka už nakvynę ir maistą – 250 Lt.
Norinčius dalyvauti rekolekcijose prašome kreiptis į priorato kunigus:

tel.: (8–37) 345357 arba 8–618–12953,
arba el. paštu prioratas@fsspx.lt

Liturginis kalendorius

Lapkritis

Lapkričio 1 Pr – Visi Šventieji – I klasė; Privaloma šventė. 1–8 d. kapinių aplankymas – visuotiniai atlaidai už mirusius.
Lapkričio 2 A – Visų mirusių tikinčiųjų paminėjimas (Vėlinės) – I klasė. Bažnyčios aplankymas – visuotiniai atlaidai už mirusius.
Lapkričio 3 T – Eilinė diena – IV klasė.
Lapkričio 4 K – Šv. Karolis Boromiejus, vysk. ir išp. – III klasė; šv. Vitalio ir Agrikolos, kankinių, min. – *Kunigų ketvirtadienis.*
Lapkričio 5 P – Eilinė diena – IV klasė. – *Švč. Jėzaus Širdies penktadienis.*
Lapkričio 6 Š – Švč. M. Marijos šeštadienis – IV klasė. – *Nek. Marijos Širdies šeštadienis.*
Lapkričio 7 S – XXIII sekmadienis po Sekminių – II klasė.
Lapkričio 8 Pr – Eilinė diena – IV klasė; šv. Keturių Karūnuotųjų kankinių minėjimas.
Lapkričio 9 A – Švč. Išganytojo (Laterano) arkibazilikos pašventinimas – II klasė; šv. Teodoro, kank., min.
Lapkričio 10 T – Šv. Andriejus Avelinas, išp. – III klasė; šv. Trifono, Respicijaus ir Nimfos, merg., kankinių, min.
Lapkričio 11 K – Šv. Martynas, vysk. ir išp. – III klasė; šv. Meno, kank., min.
Lapkričio 12 P – Šv. Martynas I, pop. ir kank. – III klasė.
Lapkričio 13 Š – Šv. Didakas, išp. – III klasė.
Lapkričio 14 S – VI papildomas sekmadienis kaip po Epifanijos – II klasė.
Lapkričio 15 Pr – Šv. Albertas Didysis, vysk., išp. ir Bažn. mok. – III klasė.
Lapkričio 16 A – Šv. Gertrūda, merg. – III klasė. Lietuvoje: Aušros Vartų Švč. Mergelė Marija, Gailestingumo Motina – I klasė.
Lapkričio 17 T – Šv. Grigalius Stebukladarys, vysk. ir išp. – III klasė.
Lapkričio 18 K – Šv. apaštalų Petro ir Pauliaus bazilikų pašventinimas – III klasė.
Lapkričio 19 P – Šv. Elzbieta (Vengrė), našlė – III klasė; šv. Poncijono, pop. ir kank., min.
Lapkričio 20 Š – Šv. Feliksas Valua, išp. – III klasė.
Lapkričio 21 S – XXIV ir paskutinis sekmadienis po Sekminių – II klasė.
Lapkričio 22 P – Šv. Cecilija, merg. ir kank. – III klasė.
Lapkričio 23 A – Šv. Klemensas I, pop. ir kank. – III klasė; šv. Felicitos, kank., min.
Lapkričio 24 T – Šv. Kryžiaus Jonas, išp. ir Bažn. mok. – III klasė; šv. Krizogono, kank., min.
Lapkričio 25 K – Šv. Kotryna Aleksandrietė, merg. ir kank. – III klasė.
Lapkričio 26 P – Šv. Silvestras, abatas – III klasė; šv. Petro Aleksandriečio, vysk. ir kank., min.
Lapkričio 27 Š – Švč. M. Marijos šeštadienis – IV klasė.
Lapkričio 28 S – I advento sekmadienis – I klasė.
Lapkričio 29 Pr – Eilinė diena – III klasė; šv. Saturnino, kank., minėjimas.
Lapkričio 30 A – Šv. Andriejus, apaštalas – II klasė; eilinės dienos min.

Gruodis

Gruodžio 1 T – Eilinė diena – III klasė.
Gruodžio 2 K – Šv. Bibijona, merg. ir kank. – III klasė; eilinės dienos min. – *Kunigų ketvirtadienis.*
Gruodžio 3 P – Šv. Pranciškus Ksaveras, išp. – III klasė; eilinės dienos min. – *Švč. Jėzaus Širdies penktadienis.*
Gruodžio 4 Š – Šv. Petras Auksažodis, vysk., išp. ir Bažn. mok. – III klasė; eilinės dienos min.; šv. Barboros, merg. ir kank., min. – *Nek. Marijos Širdies šeštadienis.*
Gruodžio 5 S – II advento sekmadienis – I klasė.
Gruodžio 6 Pr – Šv. Mikalojus, vysk. ir išp. – III klasė; eilinės dienos minėjimas.
Gruodžio 7 A – Šv. Ambraziejus, vysk., išp. ir Bažn. mok. – III klasė; eilinės dienos min.
Gruodžio 8 T – Švč. M. Marijos Nekaltasis Prasidėjimas – I klasė; eilinės dienos min. Visuot. Bažnyčioje privaloma šventė.
Gruodžio 9 K – Eilinė diena – III klasė.
Gruodžio 10 P – Eilinė diena – III klasė; šv. Melchijado, pop. ir kank., min.
Gruodžio 11 Š – Šv. Damazas I, pop. ir išp. – III klasė; eilinės dienos min.
Gruodžio 12 S – III advento sekmadienis (Gaudete) – I klasė.
Gruodžio 13 Pr – Šv. Liucija, merg. ir kank. – III klasė; eilinės dienos minėjimas.
Gruodžio 14 A – Eilinė diena – III klasė.
Gruodžio 15 T – Advento metų ketvirčio diena – II klasė. *Patariamas pasninkas ir susilaikymas nuo mėsiškų valgių.*
Gruodžio 16 K – Šv. Euzebijaus Verceliečio, vysk. ir kank.; eilinės dienos min.
Gruodžio 17 P – Advento metų ketvirčio diena – II klasė. *Privalomas susilaikymas nuo mėsiškų valgių, patariamas pasninkas.*
Gruodžio 18 Š – Advento metų ketvirčio diena – II klasė. *Patariamas pasninkas ir susilaikymas nuo mėsiškų valgių.*
Gruodžio 19 S – IV advento sekmadienis – I klasė.
Gruodžio 20 Pr – Eilinė diena – II klasė.
Gruodžio 21 A – Šv. Tomas, apaštalas – II klasė; eilinės dienos min.
Gruodžio 22 T – Eilinė diena – II klasė.
Gruodžio 23 K – Eilinė diena – II klasė.
Gruodžio 24 P – Kalėdų vigilija (Kūčios) – I klasė. *Privalomas susilaikymas nuo mėsiškų valgių, patariamas pasninkas.*
Gruodžio 25 Š – Viešpaties Gimimas (Kalėdos) – I klasė. Privaloma šventė.
Gruodžio 26 S – Šv. Steponas, pirmasis kankinys – II klasė; Kalėdų oktavos min.
Gruodžio 27 Pr – Sekmadienis Viešpaties Gimimo oktavoje – II klasė; šv. Jono, apaštalo ir evangelisto, min. – II klasė.
Gruodžio 28 A – Šv. Nekaltieji Vaikeliai, kank. – II klasė; Kalėdų oktavos min.
Gruodžio 29 T – Penktoji Kalėdų oktavos diena – II klasė; Šv. Tomo Beketo, vysk. ir kank., min.
Gruodžio 30 K – Šeštoji Kalėdų oktavos diena – II klasė.
Gruodžio 31 P – Septintoji Kalėdų oktavos diena – II klasė; šv. Silvestro I, pop. ir išp., min.

Pamaldų tvarka

Kaunas

Gailestingumo Motinos koplyčia

Birutės g. 1, įėjimas iš Vaidoto g. (prie Panemunės troleibusų žiedo).

Sekmadieniais:

9.00 Švč. Sakramento adoracija.
10.00 Giedotinės šv. Mišios, po jų – katekezė.

Šiokiadieniais:

I – V: 7.15 Šv. Mišios* / 17.15 rožančius (IV: 17.00 Švč. Sakramento adoracija) / 18.00 šv. Mišios.
VI:
8.15* / 9.00 Šv. Mišios.

* Šių Mišių gali nebūti, prašome iš anksto pasiteirauti tel. 8–618–12953.

Galimybė atlikti išpažintį iki rožančiaus (vakarinių pamaldų), šeštadienį ir sekmadienį – iki rytinių šv. Mišių, taip pat kitu laiku paprašius kunigo.

Prašau atkreipti dėmesį, kad nuo lapkričio 1 d. vakarinės pamaldos prasidės 1 valanda anksčiau.

Šiauliai

Švč. Mergelės Marijos Gimimo koplyčia

Vilniaus g. 68.

Laikinais vyksta statybini darbai. Dėl mišių sekmadieniais prašome iš anksto pasiteirauti.

Galimybė susitarti dėl kitų sakramentų, ligonių aplankymo ir katekizmo pamokų: 8–618–12953.

Pamaldų tvarka

Kaunas

Gailestingumo Motinos koplyčia

Birutės g. 1, įėjimas iš Vaidoto g. (prie Panemunės troleibusų žiedo).

Sekmadieniais:

9.00 Švč. Sakramento adoracija.
10.00 Giedotinės šv. Mišios, po jų – katekezė.

Šiokiadieniais:

I – V: 7.15 Šv. Mišios* / 17.15 rožančius (IV: 17.00 Švč. Sakramento adoracija) / 18.00 šv. Mišios.
VI:
8.15* / 9.00 Šv. Mišios.

* Šių Mišių gali nebūti, prašome iš anksto pasiteirauti tel. 8–618–12953.

Galimybė atlikti išpažintį iki rožančiaus (vakarinių pamaldų), šeštadienį ir sekmadienį – iki rytinių šv. Mišių, taip pat kitu laiku paprašius kunigo.

Prašau atkreipti dėmesį, kad nuo lapkričio 1 d. vakarinės pamaldos prasidės 1 valanda anksčiau.

Šiauliai

Švč. Mergelės Marijos Gimimo koplyčia

Vilniaus g. 68.

Laikinai vyksta statybiniai darbai. Dėl šv. Mišių sekmadieniais prašome iš anksto pasiteirauti.

Galimybė susitarti dėl kitų sakramentų, ligonių aplankymo ir katekizmo pamokų: 8–618–12953.

Šv. Kazimiero prioratas
Birutės g. 1, LT–45320 Kaunas
Tel./Faks: (8–37) 749563
Tel: (8–37) 345357
El. paštas: prioratas@fsspx.lt
Mob.: 8–618–12953
Interneto svetainė: www.fsspx.lt
Mūsų sąskaitos SEB banke:
VšĮ „LAETITIA", a.s.: LT 17 7044 0600 0100 9465 (aukoms)
VšĮ „LAETITIA", a.s.: LT 02 7044 0600 0542 9928 (knygoms)
Įmonės kodas: 110089710